

Sygn. akt III AUz 139/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Frańczak (spr.)
Sędziowie:	SSA Feliksa Wilk SSA Grażyna Wiśniewska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **C. Z.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o składki

przy uczestnictwie zainteresowanych (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w K.

na skutek zażalenia organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 czerwca 2014 r. sygn. akt VIII U 308/13

p o s t a n a w i a :

z m i e n i ć zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od odwołującego C. Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału K. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania podwyższyć do kwoty 3.600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych).

Sygn. akt III AUz 139/14

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych w K. postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. w sprawie z odwołania C. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 17 grudnia 2012 r. o składki postanowił uzupełnić wyrok z dnia 20 maja 2014 r. w zakresie orzeczenia o kosztach sądowych poprzez dodanie punktu II o treści „zasądza od odwołującego C. Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania”. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, iż w odpowiedzi na

odwołanie organ rentowy wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych a wobec oddalenia odwołania stosownie do treści art. 98 k.p.c. jest uprawniony do zwrotu kosztów postępowania. Niemniej jednak z uwagi na nakład pracy pełnomocnika organu rentowego Sąd Okręgowy uznał za odpowiednią tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 60 złotych.

Zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. domagając się jego zmiany i zasądzenia na jego rzecz od C. Z.kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych. W uzasadnieniu zażalenia organ rentowy zarzucił zaskarżonemu postanowieniu uchybienia procesowe mające wpływ na wynik sprawy a to naruszenie § 6 pkt 6 i 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), albowiem koszty zastępstwa procesowego powinny być liczone według wartości przedmiotu sporu, co potwierdza ukształtowane już orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Krakowie min. w sprawach o sygn. III AUa 175/12, III AUz 157/12, III AUa 1035/11, III AUa 1140/09. Ponadto organ rentowy zarzucił, iż nakład pracy pełnomocnika był odpowiedni do stopnia zaawansowania sprawy, a odpowiedź na odwołanie miała formę wyczerpującego wyводу prawnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie w pierwszej kolejności wskazać należy, że w myśl ukształtowanego orzecznictwa w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., II UZ 49/09, LEX nr 583831 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 26 maj 2011 r., II UK 360/10, LEX nr 901610; z dnia 7 kwietnia 2011 r., I UK 357/10, LEX nr 863946 oraz z dnia 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09, LEX nr 604210).

W związku z powyższym wartość przedmiotu sporu w przedmiotowej sprawie stanowiła kwota należnych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, której obowiązek zapłaty zakwestionował odwołujący się C. Z.w odwołaniu od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 maja 2013 r., I UZP 1/13 (OSNP 2013 nr 23-24, poz. 280) orzekł, iż w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczącej odwołania od decyzji organu rentowego, stwierdzającej zobowiązanie do zapłaty składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i odsetek za zwłokę w określonych w tej decyzji kwotach, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym powinno być ustalone na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.; obecnie tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Tym samym utrzymana została linia orzecznicza zapoczątkowana uchwałą z dnia 9 marca 1993 r., II UZP 5/93 (OSNCP 1993 nr 11, poz. 194) przesądzająca, że pełnomocnikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (radcy prawnemu) za zastępstwo Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawach o wymiar składek na ubezpieczenie społeczne przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z zasadami określonymi w § 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 czerwca 1992 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości (Dz.U. Nr 48, poz. 220 ze zm.). Także w postanowieniu z dnia 5 czerwca 2009 r., I UZP 1/09 (OSNP 2001 nr 5-6, poz. 86) Sąd Najwyższy stwierdził, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczącej przeniesienia na członków zarządu spółki zobowiązań spółki za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym powinno być ustalone na podstawie § 6 rozporządzenia z 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a nie w oparciu o jego § 11 ust. 2.

Skoro zatem zaskarżona decyzja zobowiązywała odwołującego się C. Z.do zapłaty składek w łącznej kwocie 55.214,90 zł. (należność główna) wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę to wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego będącego radcą prawnym, ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490) w stawce minimalnej stanowi kwotę 3.600 zł. Godzi się w tym miejscu zauważyć, że zgodnie z treścią art. 109 § 2 k.p.c. orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, sąd bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zasądzając od odwołującego się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K., zgodnie z regułą zawartą w art. 98 § 1 k.p.c., zwrot kosztów procesu przyjął kwotę 60 zł, która stanowi 1,66% należności określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu odwołując się jednym słowem do „nakładu pracy” pełnomocnika organu rentowego. Ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić, albowiem, jak trafnie zarzuca organ rentowy w uzasadnieniu zarzutów zażalenia, nakład pracy pełnomocnika był odpowiedni do stopnia zaawansowania sprawy, a odpowiedź na odwołanie była adekwatna do stopnia zawilości sprawy. W czasie toczącego się postępowania większej aktywności dowodowej, niż organ rentowy nie wykazał odwołujący się C. Z., mimo iż na nim spoczywał stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu w sprawie.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od odwołującego się C. Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania podwyższył do kwoty 3.600 zł.